

EL LLENGUATGE

L'entrada
dels menors

Des de fa uns quants dies, qualsevol que —a la ciutat de Barcelona, si més no— entri en un bar o establiment similar, o simplement hi passi per davant i s'hi fixi, hi pot llegir un cartell col·locat en un lloc ben visible en què s'avisava que es prohibeix que hi entrin els menors. La redacció d'aquest cartell no és en tots els casos la mateixa, però hi ha dos models essencials que són els que ens importa de comentar: *Prohibida l'entrada als menors* i *Prohibida l'entrada dels menors*.

Es cert que en la majoria dels establiments aquests cartells no són redactats en català sinó en castellà, però el punt que volem fer objecte del nostre comentari és comú a totes dues llengües.

El lector atent ja el deu haver endevinat: l'ús de la preposició. En uns casos hom ha optat per la preposició *a*: *l'entrada als menors*; en d'altres, per la preposició *de*: *l'entrada dels menors*. I ens podem plantejar si només una d'aquestes dues solucions es pot considerar correcta —ho repetim: el problema és comú al català i al castellà— o si cal considerar-les correctes totes dues.

Vam comentar aquest ús preposicional no fa gaire, però la redacció d'aquests cartells és, sens dubte, tan espontània i tan exempta de subjeccions gramaticals, que ens sembla un exemple utilíssim i ben viu del que aleshores vam exposar, és a dir, que totes dues solucions són perfectament correctes i admissibles, perquè corresponen a estructures diferents. En la primera, la preposició *a* introdueix, de fet, un complement datiu, encara que ho sigui d'un verb que revesteix la forma d'un participi: *prohibida*. La frase admetria aquesta segmentació: *Prohibida l'entrada als menors*. En la segona, en canvi, la preposició *de* introdueix un complement de nom, que té la seva habitual funció determinativa. Per tant, la segmentació de la frase seria la següent: *Prohibida l'entrada dels menors*. Hi podríem afegir, encara, que cada una d'aquestes frases podria ésser la resposta, respectivament, a les preguntes *A qui es prohibeix l'entrada?* i *Quina entrada es prohibeix?* La immediatesa de l'acte (de prohibir) induïx a decantar-se per la primera solució. L'allunyament o afebliment de la idea de l'acció verbal fa preferir la segona, tal com hem fet en el títol d'aquest comentari, en què la frase es redueix al grup nominal.

Albert Jané